

КИТАБШҮНАСЛЫГ

*Нәсрулла МӘММӘДОВ
Мейманәли МӘММӘДОВ*

ГУР'АНИ-КӘРИМИН КИТАБ ҲАЛЫНА САЛЫНМАСЫ

Һәзрәт Пејғәмбәрин вәфатындан бир аз өнчә Гур'ани-Кәримин нүзулу тамамланмышды. Пејғәмбәр назил едилән һәр бир ајәнин һараја јазылачағыны сөјләмишди. Оун вәфатындан сонра мүхтәлиф јерләрә јазылмыш бу вәһјләр топлусуну бир јерә чәм етмәк лазым иди. Бу лүзүму Һәзрәт Пејғәмбәр бә'зи ишарәләриндә кәстәрмишди. Буналары әсас тутан бир нечә Сәһабә Гур'аны чәм етмишди. Лакин бу иш шәхси олдугундан үсул вә тәртибләри ајры-ајры иди. Бә'зи рәвајәтләрдә Һәзрәт Әлинин Гур'аны нүзул сырасына ујғун олараг тамамламасы да гејд олунар.

Заман кечдикчә Гур'ани-Кәримин мәтнини әзбәр биләнләрин шәһид олмалары вә ја вәфат етмәләри илә бағлы олараг, мүгәддәс Гур'ан мәтнинин арадан чыхмасы тәһлүкәси јаранмышды. Чирчи Зејданын билдирдијинә кәрә тәкчә Јәмәмә дөјүшүндә 10.200 нөфәр мүсәлман шәһид олмушдур. Онларын ичәрисиндә чохла һафиз вар иди. Шәһид олмуш һафизләрин сајы һаггында мүхтәлиф фикирләр вардыр. Бә'зиләри онларын 70, диқәрләри 500, бир башгалары да 700 нөфәр олдугларыны иддиа едирләр. Бүтүн бу дөјүшләри вә заман кечмәси илә әлағәдар олараг Гур'ан һафизләри һәјатдан кедирдиләр вә Гур'ан мәтнинин арадан кетмәси тәһлүкәси даһа да артырды. Бу тәһлүкәни илк дөфә һисс едәнләрдән бири Өмәр Ибн Хәттаб олмушдур. О, хәлифә Әбу Бәкрә бу һагда өз фикрини

демиш вә хәлифәни Гур`аны бир чилд һалында топламаға чағырмышдыр.

Бухари бу һадисәни Зејд Ибн Сабитин дилиндән белә нәгл едир: “Әбу Бәкир Јәмәмә вагесиндән сонра мәни чағырды. Өмәр дә онун јанында иди. Әбу Бәкир мәнә Өмәр мәним јаныма кәләрәк, Јәмәмәдә вә дикәр јерләрдә Гур`аны әзбәрдән билтәрәк һифз едәнләрин-һафизләрин шәһид олдутлары илә әләгәдар олараг, Гур`анын зај олмасындан горхурам,”- дејәрәк, Гур`аны бир јерә чәм етмәјими төвсијә етди. Мән дә она Аллаһын Рәсулунун етмәдији бир иши нечә едим, дедим”. Өмәр Аллаһа анд ичәрәк бунун јахшы бир иш олдугуну сөјләди вә бу истәјиндә исрар етди. Нәһәјәт, Аллаһ бу ишә ағлымы чәлб етди, көнлүмә фәрәһ верди вә Өмәрин фикринә шәрик олдум. Сән, кәнч вә ағыллы бир кишисән, сәни иттиһам едәчәк бир сөз дә јохдур. Рәсула вәһј дә јазырдын. Гур`аны чәм едиб топла!” Бундан сонра Зејд белә давам едир: “Мәнә бир дағы дашымағы тәклиф етсәјдиләр, Гур`аны чәм етмәк тәклифиндән даһа јүнкүл оларды.

Әбу Бәкир вә Өмәрә: “Рәсули-Әкрәмин етмәдији бир иши нечә едирсиниз?”- дедим. Бунун үзәриндә Әбу Бәкир вә Өмәр: “Бу бир хејирдир, дејә чаваб вердиләр. Аллаһ, Әбу Бәкир вә Өмәрин гәлбләрини нечә фәрәһләндирмишдисә, мәним дә көнлүмү ачды вә онларын фикринә шәрик олдум. Мән Гур`аны хурма ағачларынын габыгларындан, ағ, инчә дашлардан, без парчаларындан вә һафизләрин һифзиндән арашдырдым вә топладым. Топладығым бу китаб, Әбу Бәкир һәјәтдә олдугу вахт онда галды, сонра Өмәрдә, Өмәр дә вәфат етдикдән сонра гызы һәфсәдә галды”(1).

Бу Мусаф, бир рәвајәтә көрә һәфсәнин вәфатындан сонра, Мәдинә валиси Мәрван тәрәфиндән, Абдуллаһ Ибн Өмәрдән истәнмиш, о да һәфсәни дәфн етдикдән дәрһал сонра Мусафи Мәрвана көндәрмишдир. Осман тәрәфиндән тәртиб олуңмуш Мусафлар мүхалиф олмасын дејә, Мәрван һәммин китабы јандырмышдыр (2).

Бурада белә бир суал мејдана чыхыр: Нә үчүн Гур`ани-Кәримин топланмасы мәһз Зејд Ибн Сабитә тапшырылыр?

Әбу Әмр Әл-Дани бу суала белә чаваб верир:

“Башгаларында олмајан бә`зи хүсусијәтләр Зејддә вар иди. Белә ки:

1. Зејд, һәзрәт Мөһәммәдә (ә.с.) вәһј јазмышды;

2. Рәсулуллаһ дүнјада олдугу вахт Зејд Гур`аны там шәкилдә топламышды;

3. Зејдин гираәти, һәзрәт Пејғәмбәрин мәләк Чәбраилә сон “арза” да охудугу гираәт иди. (3)

Бә`зи алимләр гејд олуңмуш сәбәбләрә бунлары да әләвә етмишләр:

1. Зејд Ибн Сабитин Гур`анла бағлы билдији кифәјәт гәдәр иди.

Тәбук сәфәриндә һәзрәт Пејғәмбәр онун һагтында белә демишдир: “Зејд Гур`аны чох јахшы билир”.(4)

2. Зејд чох бачарыглы иди. Рәсулуллаһа сирјани дилиндә јазылмыш мәктублар кәлмәјә башлајынча Пејғәмбәрин әмри илә гыса мүддәтдә сирјани дилини өјрәнмишди(5).

Гур`ани-Кәримин топланмасы иши тәгрибән бир ил мүддәтиндә тамамланды (6).

Топланан бу нүсхәјә Абдуллаһ Ибн Мәс`удун тәклифи илә “Әл-Мусаф” ады верилди (7).

ӘДӘБИЈАТ

1. Сәһиһул-Бухари.- ч.IV. -С.225.
2. Әл-Мөсаһиф. -С.21.
3. Әд-Дани. -“Әл-Мугни”.- С.121-122.
4. Әз-Зәһәби. “Тәзкиратул-Һуффаз”.- ч. I.-С.29.
5. Әз-Зәһәби. “Тәзкиратул-Һуффаз”.- ч. I.- С.30.
6. Гарачам. “Гур`ани-Кәримин нүзулу”.- С.173.
7. Әс-Сүјүти. “Әл-Иттан”.- ч. I.- С.151.